

A női VB tanulságai edzői szemmel

Júliusban rendezték a női világbajnokságot, aminek ezúttal rendhagyó módon két házigazdája is volt Spanyolország és Hollandia személyében.

Közhelyeket puffogatva elmondható, hogy változatos színvonalú, de igazán kiélezett mérkőzéseket láthattunk, ahol a végső győztes holland hölgyek minden mérkőzésüket megnyerve, teljesen megérdemelten emelheték magasba a kupát.

A 44 lejátszott mérkőzésen összesen 149 gól született. Ebből 84 büntető korner (56%), 61 akció (41%) és 4 büntető (3%) gólnak tapsolhatott a közönség.

Edzői szemmel nézve is hozott érdekességeket, tanulságokat a torna. Ezek közül négy dolgot emelnék ki, amiket érdemes kicsit részletesebben megnézni:

- Büntető korner védekezés
- Gólszerzési zónák
- Kiemelések
- Ritmusváltások

Mindegyik topic megér egy-egy külön elemzést, de erre most nincs lehetőség, így csak némi gondolatébresztő szinten menjünk bele az első kettőbe.

A másik kettő témát esetleg egy edzői fórumon érdemes elővenni.

Büntető korner védekezés

Ez a rész nem arról fog szólni, hogy melyik csapat hányszor futott 1-3, vagy 2-2 felállásban, hanem inkább a korner védekezés alapelveit és az erre adott támadó reakciókat keresi.

Összesen 438 büntető kornert végeztek el a csapatok, amiből a 84 gól született. Ez 19%-os hatékonyságot jelent, ami azért ezen a szinten nem mondható kiemelkedőnek.

Mi lehetett az oka a sok elhibázott lehetőségnek? A mérkőzéseket nézve több dolgot is ki lehet emelni:

- Kapusteljesítmény
- "Öngyilkos" kifutás
- Technikai hiba

Az első pontot szerintem nem kell magyaráznom, nagyszerű kapusok kaptak szerepet a VB-n és tisztán látszik az, hogy első szándékból egyre nehezebb bevenni a kaput.

A második pont már érdekes. Alapvetően a védekező játékos nem futhat szembe a lövővel önvészélyes módon a szabályok szerint. Ugyanakkor egy másik szabály azt mondja, hogy ha a kifutó játékos "elég közel" ér a támadóhoz és térd, vagy afölött találják el, akkor veszélyes játéknak minősül és a védekező csapat javára jár szabadütés. Ez utóbbira több példát is láthattunk és nagyon úgy tűnik, hogy egyre inkább játszanak erre a csapatok.

Ahogy a lenti kép is mutatja, a kifutó játékos gyakorlatilag a testével tudja fedezni az egyik sarkot. A kapus helyezkedéséből egyértelmű, hogy bár a lövés teljesen középről érkezik, nem a kapu közepében kell állnia, hanem a szűkített területet kell védenie, ezzel csökkentve gyakorlatilag a kapu méretét.

Ezt a fajta kifutást természetesen segítik a ma már elég jó minőséggel rendelkező védőfelszerelések, valamint a szinte sprinteri indulósebességgel rendelkező kifutó játékosok.

A harmadik pont, a technikai hiba talán a legmeglepőbb, de bizony elég gyakori jelenség volt, hogy egy pontatlan beadás után a stoppolónak kellett korigálni, vagy hogy egy elrontott stop után a lövőjátékos már túl közel került a kifutóhoz és blokkolni tudták a lövést.

Kicsit visszagondolva az előző pontra, a technikai hibák forrását is megpróbálhatjuk azonosítani. Azt láttuk ugye, hogy a levőjátékos azonnal nyomás alá kerül a kifutó által. Ezt a nyomásgyakorlást kétféleképpen lehet lazítani.

Egyik megoldás, amit egyre több csapatnál láttunk, hogy a beadó “nekifutásból” adja be a labdát.

Ezzel gyorsabb, erősebb lesz a beadás, viszont megnő a hibázási lehetőség is a komplexebb technika miatt, valamint a stoppoló játékosnak is nehezebb a dolga az erősebb labda megállításával. Innen adódhatnak a bosszantó technikai hibák.

A támadók által gyakran használt másik megoldás, hogy a lövés szögét próbálják változtatni, ezáltal a kifutó játékos és a kapus reagálni kénytelen.

Ennek általános megoldása, hogy “két torony” áll fel, azaz két stoppoló helyezkedik a körön, így a labda indításának pillanatáig nem lehet tudni melyik szögből várható a lövés. Ezen túl természetesen a lövés helyét könnyen lehet változtatni, erre láttunk példákat akár oldalirányú passzal, akár azzal, hogy a stoppoló előre felé gurítja a labdát a lövéshez.

Érdekes adalék még ehhez a témához, hogy a 84 kornergólból összesen 55 született első szándékú bármilyen technikával történő lövésből. Ez 65%, tehát a gólok harmada kipattanóból, pattintásból, esetleg valamilyen passzjáték után született.

Statisztika

Lőtt büntető kornerok hatékonysága és a tornán szerzett gólok típusai csapatonként

Helyezés	Csapat	Lőtt korner	Lőtt gólok			Értékesített korner %
			Akció	Korner	Büntető	
1	NED	45	9	6	2	13%
2	ARG	41	5	13	1	32%
3	AUS	20	6	4	0	20%
4	GER	40	7	5	1	13%
5	NZL	11	5	4	0	36%
6	BEL	45	3	10	0	22%
7	ESP	37	5	5	0	14%
8	ENG	17	4	5	0	29%
9	IND	43	4	5	0	12%

9	CHN	32	2	7	0	22%
11	IRL	25	0	4	0	16%
11	JPN	18	3	4	0	22%
13	KOR	15	3	3	0	20%
13	CHI	12	2	2	0	17%
15	CAN	19	2	3	0	16%
15	RSA	18	1	4	0	22%

Büntető korner védekezés hatékonysága és a tornán kapott gólok típusai csapatonként

Helyezés	Csapat	Kapott korner	Kapott gólok			Korner védekezés %
			Akció	Korner	Büntető	
1	NED	12	1	4	0	67%
2	ARG	17	4	3	0	82%
3	AUS	30	1	2	0	93%
4	GER	20	6	2	0	90%
5	NZL	38	3	4	0	89%
6	BEL	14	4	1	0	93%
7	ESP	26	1	6	1	77%
8	ENG	13	3	2	0	85%
9	IND	15	4	5	0	67%
9	CHN	15	2	4	0	73%
11	IRL	32	3	6	3	81%
11	JPN	30	5	8	0	73%
13	KOR	38	8	10	0	74%
13	CHI	44	6	9	0	80%
15	CAN	42	6	9	0	79%
15	RSA	52	4	9	0	83%

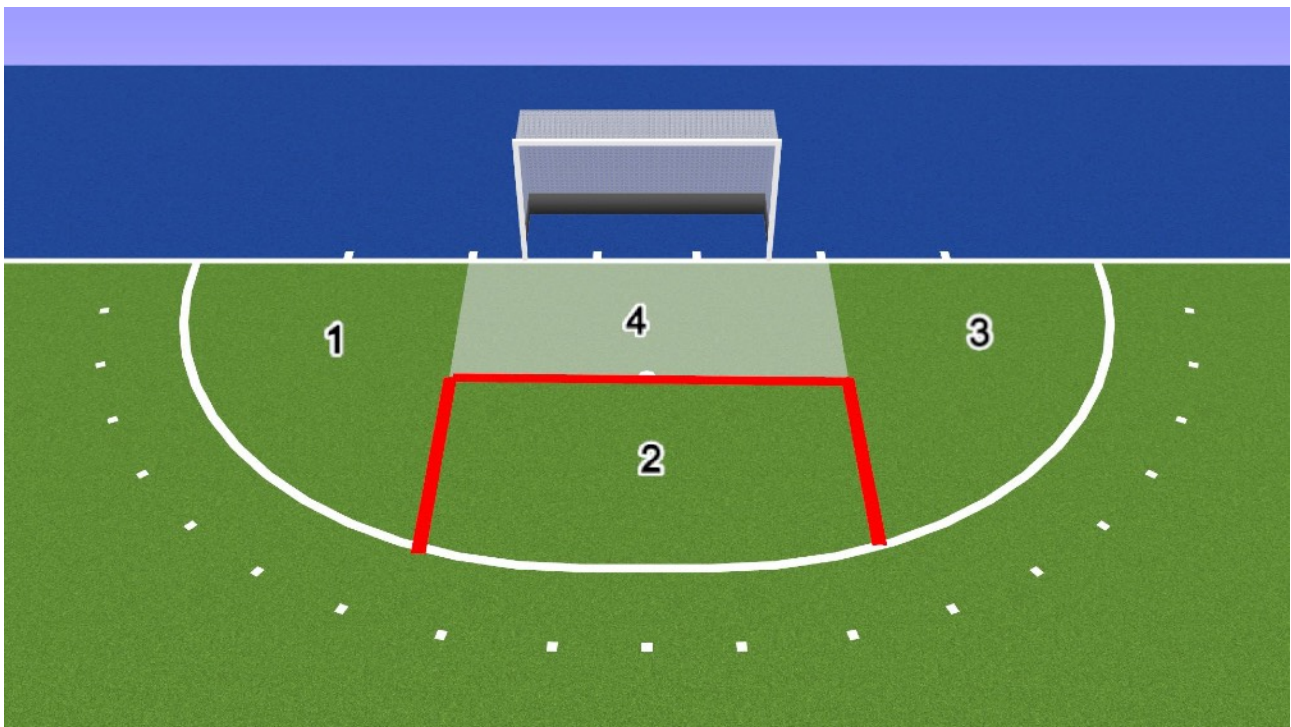
Ha egy kicsit a százalékokon túl is megnézzük a számokat, akkor láthatjuk, hogy az alábbiakban a holland hölgyek szerepeltek a legjobban:

- Legtöbb lőtt korner (45)
- Legkevesebb kapott korner (12)
- Legtöbb lőtt akciógól (9)
- Legkevesebb kapott akciógól (1)

Ezek már jól mutatják, hogy mi volt a valódi erőssége ennek a holland válogatottnak: a mezőnyjáték.

Gólszerzési zónák

Ha a kört képzeletbeli zónákra osztjuk a gólszerzés helye szerint, akkor nagyjából így képzelhetjük el a kulcszónákat. Természetesen ezeket lehet többféleképpen is meghatározni, a mostani elemzés szempontjából azonban lényegtelen, hogy az alapvonal környékét külön jelöljük-e, vagy sem.

A modern hoki egyik jellegzetessége, hogy a mezőnygólok nagy része közvetlenül a kapu közeléből születik. Ez most is így történt 61 mezőnygólból 42 született a 4-essel jelölt zónából. Ezek alapján talán az sem meglepő, hogy a gólszerzés technikáját nézve a pattintás, azaz egy érintésből történő gólszerzés volt a legtöbb (15), megelőzve a kipattanót kapuba juttató (12) és a backhand lövést (12).

Érdekes, hogy most már gyakorlatilag vadászni kell a külső zónákból született gólokat, ezen a tornán nekem három sikerült összesen megszámolnom.

Kezdjünk el akkor egy kicsit jobban foglalkozni ezzel a kiemelt területtel.

Mint a pálya bármely részén, itt is kétféleképpen kaphat labdát valaki: dinamikusan (mozgásban), vagy statikusan (állva/várva).

Ahhoz, hogy mozgásban kaphassa valaki a labdát, két dolog szükséges. Hely és időzítés.

A VB-n sokféle mozgást láthattunk a kapu előtti területen, de talán a legjellemzőbb az volt, amikor egy kifelé mozgó játékos viszi el az embert és csinál üres területet, majd egy körön kívüli játékos nagy sebességgel érkezik a kapu elé. Ez a szituáció főleg gyors ellentámadások, vagy hirtelen ritmusváltások során jön elő.

Erre volt példa egy tökéletes indiai kontratámadás, amivel vezetést szereztek Új-Zéland ellen.

Másik opciónál a kapu előtti terület már zsúfolt, több játékos is helyezkedik ott. Ekkor a csatároknak némi közelharc árán szükséges területet nyerni és jobb helyzetbe kerülni a védőjüknel.

Az első kép bal oldalán látható ahogyan az argentin játékos a testével blokkolja a védőt, ezáltal a négyszöggel jelölt területen helyet csinál, hogy kaphassa a labdát.

Eközben a kép jobb oldalán is egy test a test elleni küzdelem folyik a visszapasszolt labdáért. Itt is látható, ahogy a támadó a jobb lába előtti területet próbálja felszabadítani egy esetleges kapáslövésre.

A második képen pedig a gólt megelőző pillanat, amikor közvetlenül a kapu előterében a három ütő közül valamelyikről a kapuba pattan a labda.

Ezek a játékhelyzetek gyakoriak a kapu előtti kavarodásoknál, kipattanóknál, illetve az alapvonalon való támadásoknál.

Ahogy azt a bevezetőben is írtam, ezekről a helyzetekről külön-külön részletes elemzéseket lehetne csinálni, megvizsgálni a különböző technikák hatékonyságát, valamint a gólpasszok irányát és technikáját, erre azonban most nem fog sor kerülni, talán majd egyszer...

A (költői) kérdés már csak az, hogy a statisztikát látva, miszerint a gólok közel 70%-a közvetlenül a kapu előtti zónából születik, vajon eleget gyakoroljuk ezeket edzésen?